

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 169/2026-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Petra Molnára (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Ľuboša Szigetiho v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre sp. zn. 2Tos/62/2025 z 20. augusta 2025 takto

r o z h o d o l :

1. Žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred Ústavným súdom Slovenskej republiky **n e v y h o v u j e .**
2. Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 24. februára 2026 doplnenou 5. marca 2026 domáha preskúmania uznesenia krajského súdu sp. zn. 2Tos/62/2025 z 20. augusta 2025. Takisto žiada o ustanovenie právneho zástupcu pre účely jeho zastupovania v konaní pred ústavným súdom.
2. Z obsahu ústavnej sťažnosti, resp. jej prílohy vyplýva, že sťažovateľ adresoval Okresnému súdu Nové Zámky návrh na povolenie obnovy konania v jeho trestnej veci, v ktorej bol rozsudkom okresného súdu sp. zn. 2T/145/2009 z 10. marca 2011 v spojení s uznesením krajského súdu sp. zn. 1To/21/2011 z 23. mája 2011 právoplatne uznaný vinným zo spáchania zločinu sexuálneho zneužívania. Návrh sťažovateľa na povolenie obnovy konania bol uznesením okresného súdu sp. zn. 1Nt/6/2025 z 20. augusta 2025 zamietnutý. O sťažnosti sťažovateľa krajský súd rozhodol namietaným uznesením, ktorým sťažnosť ako nedôvodnú podľa § 193 ods. 1 písm. c) zamietol.

II.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

3. Ústavný súd hneď v úvode poukazuje na § 124 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorého ústavnú sťažnosť možno podať do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť. Ak rozhodnutie nadobúda právoplatnosť vyhlásením alebo oznámením a ak sa podľa osobitných predpisov zároveň doručuje jeho písomné vyhotovenie, začína lehota plynúť dňom doručenia tohto písomného vyhotovenia sťažovateľovi; ak sa rozhodnutie doručuje len jeho zástupcovi, začína lehota plynúť dňom doručenia písomného vyhotovenia tohto rozhodnutia tomuto zástupcovi. Ak bol vo veci podaný mimoriadny opravný prostriedok, lehota na podanie ústavnej sťažnosti vo vzťahu k rozhodnutiu, ktoré bolo mimoriadnym opravným prostriedkom napadnuté, začína plynúť od doručenia rozhodnutia o mimoriadnom opravnom prostriedku.

4. Nedodržanie uvedenej lehoty je zákonom ustanoveným dôvodom na odmietnutie sťažnosti ako podanej oneskorene podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde. V prípade podania sťažnosti po uplynutí zákonom ustanovenej lehoty neumožňuje zákon o ústavnom súde zmeškanie tejto lehoty odpustiť, pretože to kogentné ustanovenie § 124 zákona o ústavnom súde neumožňuje (napr. m. m. III. ÚS 124/04, IV. ÚS 14/03, III. ÚS 14/03, II. ÚS 2/2015).

5. Na základe súčinnosti poskytnutej zo strany okresného súdu ústavný súd zistil, že namietané uznesenie krajského súdu bolo sťažovateľovi doručené 8. septembra 2025 (jeho obhajcovi 5. septembra 2025). Ústavná sťažnosť sťažovateľa bola ústavnému súde doručená 24. februára 2026, pričom bola sťažovateľom v príslušnom ústave na výkon trestu odňatia slobody na poštovú prepravu odovzdaná 18. februára 2026, teda zjavne po uplynutí predpísanej zákonnej lehoty, ktorá sťažovateľovi márne uplynula k 10. novembru 2025.

6. Sumarizujúc uvedené čiastkové závery, ústavný súd uzatvára, že ústavnú sťažnosť sťažovateľa je nutné považovať za podanú oneskorene, keďže nebola podaná v lehote určenej v § 124 zákona o ústavnom súde. Vzhľadom na uvedené ústavnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 56 ods. 2 písm. f) zákona o ústavnom súde odmietol ako podanú oneskorene.

III.

K žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom

7. V zmysle § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže ustanoviť navrhovateľovi právneho zástupcu, ak navrhovateľ o to požiadala, ak to odôvodňujú jeho pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti, čo (s účinnosťou od 1. decembra 2025) neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu. Zákon o ústavnom súde poznámkou odkazuje na zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, podľa ktorého

môže (v stanovených prípadoch) aj pre konanie pred ústavným súdom ustanoviť právneho zástupcu Centrum právnej pomoci. Vo veci sťažovateľa je však potrebné konštatovať, že Centrum právnej pomoci nemá právomoc poskytnúť právnu pomoc v trestnej veci ani v na ňu nadväzujúcom konaní pred ústavným súdom.

8. Záonné predpoklady na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom musia byť splnené súčasne. Ak hoci len jeden z týchto predpokladov nie je splnený, nemožno žiadosti o ustanovenie právneho zástupcu vyhovieť (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015).

9. Ústavný súd dospel k záveru, že v danom prípade u sťažovateľa nie sú splnené podmienky na ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom. Z obsahu ústavnej sťažnosti a výsledku jej posúdenia ústavným súdom (časť II odôvodnenia tohto uznesenia) je zrejmé, že v danom prípade ide o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti (m. m. III. ÚS 265/2014, III. ÚS 588/2015, II. ÚS 193/2020). Keďže nebol splnený jeden z nevyhnutných predpokladov ustanovenia právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom, žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu ústavný súd nevyhovel.

10. Ústavný súd vzhľadom na všetky svoje závery rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. marca 2026

Peter Molnár
predseda senátu